

Ook de zwarte rat vreet eieren

Een vorige maal hebben wij geschreven over de eierroof door bruine ratten. Echter blijkt onder het knagersgilde nog een vernielser van deze kippenproducten voor te komen.

Wij laten u thans een kijkje nemen in een kleine fabriek van bakkerijgrondstoffen in één van onze grote steden, waar de zwarte ratten het bedrijf dermate onveilig maakten, dat onze hulp werd ingeroepen. Wat was het geval? Wel, de zwarte rat, die over het algemeen een vegetariër is, voedde zich hier met eieren, die in stalen stapelmanden stonden opgeslagen.

Ratten op de trap

Wij zitten op een stoel en voor ons staan enkele stapelmanden met grote eieren, die bestemd zijn om te zijner tijd het menselijk verhemelte te strelen. Het duurt lang voor wij iets horen. Eindelijk, daar komen ze. Het blijkt slechts een drietal ratten te zijn, die van de bovenste verdieping (3 hoog) de

trap af naar beneden komen wandelen. Ja, dat gaat erg langzaam. Wij stellen ons voor hoe ze boven aan de trap zitten te beraadslagen: zullen we nu gaan dineren of niet? Want één ding is zeker: beneden is het niet pluis. Ook een rat heeft nu eenmaal het leven lief. Er wordt kennelijk besloten niet te gaan. Het gevolg is dan ook dat we deze nacht geen resultaat hebben. Zowel rat en mens gaan na deze teleurstellende nacht ter ruste. Doch we proberen weer. De volgende nacht wachten we weer. Urenlang. Buiten is het rumoerig tot diep in de nacht. Daar zijn de ratten wel aan gewend. Dat is nu eenmaal zo in de grote havenstad. Het is reeds half twee en ja, daar komen ze. Heel in de verte tussen de zolder en de tweede verdieping horen we de „voetstappen”. Op de trap. Het klinkt spookachtig. De stapjes komen naderbij. Ze zijn inmiddels al op de laatste trap die ons scheidt. Het gaat steeds voorzigtiger. Op elke trede wordt nu nog gewacht. Eén geluid en roets!, ze zijn weer

er niets voor om tegelijk voor de camera te poseren.

Een van hen gaat voorzichtig naar de eiermand toe, klimt langs de spijlen omhoog, passeert vele eieren, maar plotseling, krak, een ei is na één beet stuk en de zwarte vernieler slurpt het ei zo ver mogelijk leeg. Dan het volgende ei, niet het ei dat er naast ligt, nee, de rat maakt een bewuste keus. Alle aangevreten eieren die we onderzocht hebben, waren merkwaardig genoeg, dunwandig.

Snapt u, hoe ze dat uitvinden? En deze ratten namen elke nacht 10 tot 20 eieren voor hun rekening. Dure ratten, vindt u niet? Ja, we geven toe, dat de eierroof door de bruine rat veel interessanter is, toch is het bovenstaande zeer merkwaardig. De zwarte rat eet in het algemeen geen dierlijke producten. Maar dit is nu weer een uitzondering, die de regel bevestigt.

U zult bemerken, dat alle feiten, die maar enigszins van belang zijn, onderzocht en eventueel op de gevoelige plaat vastgelegd worden.

Heeft u iets bijzonders? Wij zien gaarne uw berichten tegemoet.

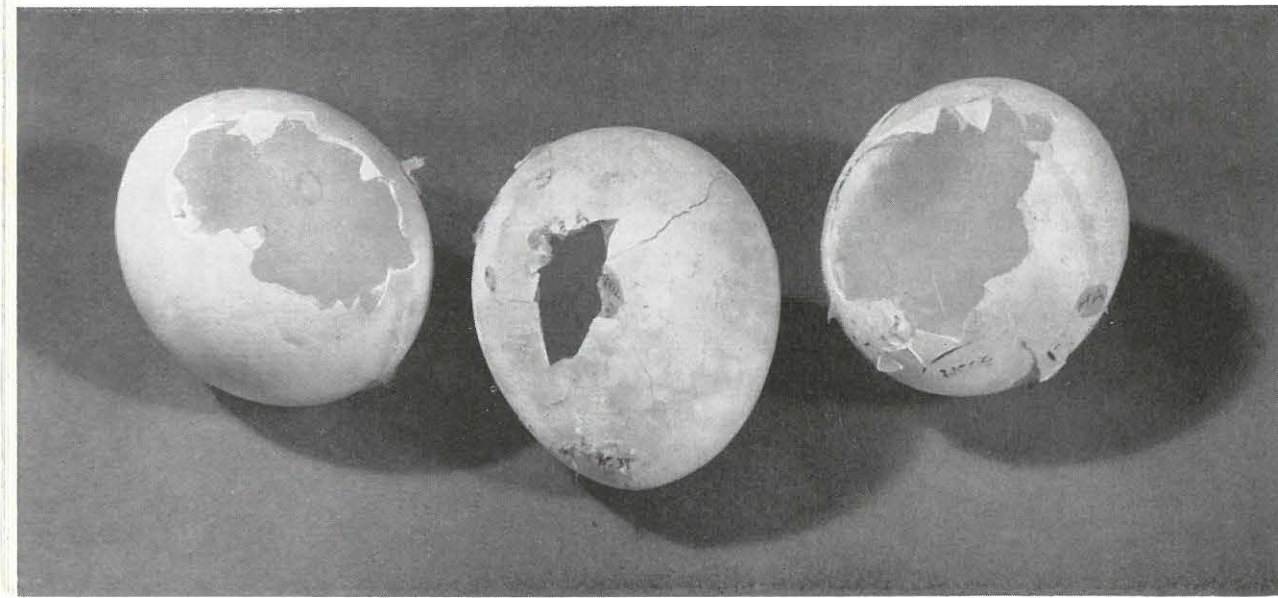
Mogen we dit afspreken:

U meldt ons interessante feiten en wacht met de bestrijding totdat wij geweest zijn. Worden er foto's gemaakt, dan krijgt u voor uw gewaardeerde medewerking een vergroting van de gemaakte foto's.

Afgesproken?

boven. Er wordt weer beraadslaagd. Maar ja, de maag is leeg, dus nog maar eens proberen.

En zo zit tenslotte weer het drietal van de vorige nacht op de onderste traptrede. De ene met de korte staart is er ook weer bij. Zeker eens een ongelukje gehad. Ze voelen

voor

het

voetlicht

Op 19 October 1953 debuteerde op de Landbouwbeurs in Zuidlaren, de rattenstand van de Plantenziektenkundige Dienst. Tot ons genoegen met succes. De belangstelling voor de stand, en voor de geëxposeerde levende dieren (een bruine en een zwarte rat), kon bijzonder verheugend worden genoemd.

Na dit debuut volgden uitnodigingen van de gemeenten Ewijk, Wouw, Zundert en Wijchen om met de rattenstand deel te nemen aan de tentoonstellingen, die aldaar door de Stichting „Maatschappelijk Werk te Plattelande" werden georganiseerd. Ook in deze plaatsen kon van een meer dan normale belangstelling worden gesproken.

Wat bij al deze gelegenheden opviel, was de grote mate van onbekendheid van een aanzienlijk deel van de plattelandsbevolking ten aanzien van het rattenbestrijdingswerk van de P.D. Maar tevens een vaak volkomen gebrek aan inzicht in de juiste

toepassing van nieuwe bestrijdingsmiddelen.

De propagandistische waarde van dergelijke tentoonstellingen, i.c. de aanwezigheid van de rattenstand, kan dan ook niet hoog genoeg worden aangeslagen, temeer daar de stand „bemand" is, zodat aan het publiek steeds gratis inlichtingen en advies kunnen worden verstrekt door een ambtenaar van de P.D. Bovendien worden de personen, aan wie tijdens de tentoonstelling advies is gegeven, te zijner tijd nog eens bezocht i.v.m. de resultaten van hun bestrijdingspogingen.

Met het oog op het grote belang van een goede voorlichting, ook op het gebied van de ratten- en muizenbestrijding, is de Plantenziektenkundige Dienst gaarne bereid belangeloos medewerking te verlenen bij tentoonstellingen op agrarisch terrein, van maatschappelijk werk, e.d.

